

MECANISME ETIOPATOGENICE IMPLICATE ÎN BRUXISM

Rezumat

Sub denumirea de bruxism este cunoscută parafuncția ce are drept consecință uzura pronunțată a arcadelor dentare, tulburări ale mușchilor masticatori și ale articulației temporo-mandibulare. La începutul secolului trecut, Karolyi, apoi Marie și Pietkiewicz scriau că “scrâșnitul dinților reunește de asemenea leziuni ale sistemului nervos central” și propuneau termenul de bruxomanie. Termenul de bruxomanie a fost utilizat, în 1907, în Franța de către Marie și Pietkecwicz, iar termenul de bruxism, acceptat și astăzi, a fost utilizat în literatura de specialitate pentru prima dată de Frohman în 1931, pentru a denumi scrâșnirea și frecarea nefuncțională a dinților.

Etiologia bruxismului constituie subiectul unor ineputabile dezbateri. Pe plan internațional, din datele recent publicate în literatura de specialitate se observa un consens în ceea ce privește o implicare multifactorială (Lobbezoo, 2001) în mecanismele patogenice ale bruxismului. Primele opinii privind etiologia bruxismului au avut în vedere contactele dento-dentare și patologia contractiilor mușculare. Ideile au evoluat până la implicarea factorilor comportamentali și în special a aspectelor legate de somn (Brocard, 2007). Attanasio R. (1991) și Lobbezo și colab (2006) citați de Leonardo Lopez do Nascimento și colab. în 2008 arată că etiologia bruxismului nocturn implică factori locali, sistemici, psihologici și ereditari.

Prezenta lucrare realizează o trecere în revistă a principalelor mecanisme etiologice implicate în producerea și întreținerea bruxismului.

Veronica Mercuț,
Prof. Univ. Dr.

Monica Scriciu,
Conf. Univ. Dr.

Florin Bobia,
Asist. Univ. Dr.

*Disciplina de Protetică
Dentară, Facultatea
de Medicină Dentară,
U.M.F. Craiova*

Summary

ETHIOPATHOGENIC MECHANISM INVOLVED IN BRUXISM

Bruxism stands for the parafunction resulted from the pronounced wear of dental arches, disorders of jaw muscles and of temporo-mandibular joint. At the beginning of XXth century, Karolyi, and then Marie and Pietkiewicz wrote that “teeth gnash also hold lesions of central nervous system” and proposed the term of „bruxomanie”. The term of „bruxomanie” was used, in 1907, in France by Marie and Pietkecwicz, whilst the term of „bruxism”, accepted today, was used in literature for the first time by Frohman in 1931, to name teeth gnashing and non-functional rubbing.

Etiology of „bruxism” is an inexhaustible subject of debates. Internationally, the recent data published in literature offer a consensus regarding the multifactorial involvement (Lobbezoo, 2001) in the pathogenic mechanisms of bruxism. The first views on the etiology of “bruxism” were expressed on dento-dental contacts and on the pathology of muscle contractions. Ideas evolved up to the involvement of behavioral factors and especially of aspects related to sleep (Brocard, 2007). Attanasio R. (1991), Lobbezo and Colab (2006) quoted by Leonardo Lopez do Nascimento and Colab, in 2008, show that nocturnal bruxism etiology involve local, systemic, psychological and hereditary factors.

This paper provides a review of the main etiological mechanisms involved in producing and maintaining bruxism.